

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Mgr. P.**, R.Ž., správca konkurznej podstaty úpadcu **A.B.**, s.r.o. v konkurze, K.B., IČO: X. proti žalovanému: **C.K.H.**, IČO: X., o **určenie odporovateľnosti právnych úkonov**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. októbra 2007, č. k. 35Cbi/56/2006-100, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. októbra 2007, č. k. 35Cbi/56/2006-100 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žiadal, aby súd určil, že právne úkony úpadcu A.B., s.r.o. v konkurze, B., a to predaj zásob úpadcu uskutočnený dňa 3.8.2003, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 320472, splatná 13.8.2003 na sumu 2 124 000,-- Sk, ďalej predaj zásob uskutočnený dňa 8.7.2003, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 2003400344, splatná dňa 18.7.2003 na sumu 363 552,-- Sk, ďalej predaj motorového vozidla

Škoda Felícia FF 613, rok výroby X., číslo podvozku X., číslo motora X., uskutočnený dňa 16.7.2003, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 200310037, splatná dňa 21.7.2003 na sumu 114 000,-- Sk a ďalej predaj hnutelných vecí za kúpnu cenu 248 678,90,-- Sk, sú voči konkurzným veriteľom v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici, č. k. 36 K 29/2003 právne neúčinné a zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať všetko, o čo bol majetok úpadcu uvedenými úkonmi ukrátený, a to v prospech podstaty úpadcu A.B., s.r.o. v konkurze, B. a v prípade, že to nie je možné, navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť poskytnúť peňažnú náhradu vo výške 2 820 230,90,-- Sk. Predmetom sporu je teda nárok žalobcu na určenie odporovateľnosti právnych úkonov špecifikovaných v petite žaloby podľa ust. § 15 ods. 1 a § 15 ods. 4 písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že okrem žaloby o určenie odporovateľnosti predmetných právnych úkonov podal žalobca na Okresnom súde v Senici aj žalobu o určenie neplatnosti týchto právnych úkonov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca na jednej strane vyhodnotil predmetné právne úkony ako odporovateľné právne úkony a na strane druhej ich vyhodnotil ako neplatné právne úkony. V tejto súvislosti súd považoval za podstatné zdôrazniť, že len platný právny úkon môže byť účinný, čo znamená, že predpokladom úspešnej odporovateľnosti je, aby odporovaný právny úkon bol platným právnym úkonom. Na základe uvedených skutočností súd skúmal otázku platnosti odporovaných právnych úkonov ako otázku predbežnú, pričom zistil, že všetky odporované právne úkony boli úpadcom vykonané pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu (ktorý podal úpadca), čo znamená, že ak úpadca neprijal za ne adekvátnu odplatu zodpovedajúcu hodnote predávaného majetku, čo vyplýva z toho, že pohľadávky z nich vyplývajúce započítal s prevzatými záväzkami žalovaným (zápočet je datovaný dňom 4.8.2005 a je podpísaný štatutárnym zástupcom úpadcu, ktorý v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní po vyhlásení na majetok úpadcu nebol oprávnený podpisovať právne úkony v mene úpadcu), tak potom ide o právne úkony, ktoré sú vykonané v rozpore s ust. § 4b ods. 1 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, čo znamená, že ide o neplatné právne úkony, ktoré nie je možné účinne napadnúť odporovateľnosťou. Preto súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 20.12.2007. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca je toho názoru, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konanie je teda postihnuté vadou podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p..

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd konštatuje, že z vykonaných dôkazov zistil, že okrem žaloby o určenie odporovateľnosti predmetných právnych úkonov žalobca podal na Okresnom súde v Senici aj žalobu o určenie neplatnosti týchto právnych úkonov. Z toho má súd za preukázané, že žalobca tie isté právne úkony údajne vyhodnotil aj ako neúčinné a zároveň ako neplatné. Takéto tvrdenie súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ani v zistenom skutkovom stave.

Je pravda, že na Okresnom súde v Senici je pod sp. zn. 9Cb/118/2006 vedené konanie o určenie neplatnosti právneho úkonu a o zaplatenie 2 820 230,90,-- Sk, avšak predmetom určenia neplatnosti v konaní pred Okresným súdom v Senici je určenie neplatnosti iného právneho úkonu ako sú úkony, ktoré sú predmetom tohto konania. Nie je teda pravdou, že tie isté úkony žalobca vyhodnotil raz ako odporovateľné a v inom konaní ako absolútne neplatné.

Súd v odôvodnení konštatuje, že všetky odporované právne úkony, ktoré sú predmetom tohto konania, boli vykonané po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu a sú teda absolútne neplatné pre rozpor s ust. § 4b ods. 1 písm. a/ zákona č.328/1991 Zb. Takéto tvrdenie tiež nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 36K 29/2003 bol návrh na vyhlásenie konkurzu podaný dňa 18.7.2003. Z dokladov, ktoré boli zistené u úpadcu v rámci jeho účtovných dokladov a ktoré sa nachádzajú aj v súdnom spise však vyplýva, že k predaju vozidla Škoda Felícia malo dôjsť dňa 16.7.2003 (vyplýva to z označenia dňa zdaniteľného plnenia, ktoré je zároveň dňom vystavenia faktúry 200310037), a teda pred dňom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. K predaju zásob v celkovej výške 363 552,-- Sk malo dôjsť podľa dokladov úpadcu dňa 8.7.2003, ktorý je v dokladoch uvedený ako dátum vystavenia a zároveň deň zdaniteľného plnenia. Jedná sa teda o deň takisto pred dňom

vyhlásenia konkurzu. K predaju zásob v celkovej sume 2 124 000,-- Sk došlo síce dňa 3.8.2003, t.j. po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, ale podľa názoru žalobcu takéto konanie (predaj zásob samotný) je možné podriaďiť pod bežnú obchodnú činnosť a nejednalo by sa tak o absolútne neplatný právny úkon, ale len o úkon odporovateľný, ktorý žalobou o určenie odporovateľnosti aj napadol. Za absolútne neplatný právny úkon by podľa názoru žalobcu bolo možné považovať tak, ako už súd aj konštatuje v odôvodnení rozhodnutia, zápočet uskutočnený medzi úpadcom a žalovaným, ktorý však nie je predmetom tohto konania a je predmetom samostatného konania pred Okresným súdom Senica.

Čo sa týka predaja hnuiteľných vecí, ku ktorým k odpredaju došlo po vyhlásení konkurzu, žalobca poukazuje na ust. § 14 ods. 1 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorý výslovne uvádza, že právne úkony úpadcu týkajúce sa majetku podstaty sú voči konkurzným veriteľom neúčinné.

Za daných okolností teda napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nesprávnych skutkových zistení.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 29.1.2008. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaný uviedol, že nie je pravdou, že by konateľ spoločnosti čiastočne alebo akýmkoľvek spôsobom disponoval s majetkom po vyhlásení konkurzu. Má za to, že dispozíciu s majetkom pred vyhlásením konkurzu neobmedzuje žiadne zákonné ustanovenie. Naopak, konateľ spoločnosti má povinnosť robiť všetky úkony k tomu, aby spoločnosť riadne vykonávala svoju činnosť. Je pravdou, že dňa 16.7.2003 bola spoločnosť C.H. fakturovaná kúpna cena 114 000,-- Sk za predaj osobného motorového vozidla, a to faktúrou č. 200310037 zo dňa 16.7.2003. Išlo však nepochybné o záujem získať pre spoločnosť A., s.r.o. finančné prostriedky, nakoľko vozidlo už v tomto čase prevádzkovať bolo bezpredmetné a v spoločnosti neboli ani finančné prostriedky na jeho riadne prevádzkovanie. Obdobná situácia bola i v prípade ďalších dvoch faktúr, ktoré uvádza žalobca, a to faktúra č. 2003400344 zo dňa 29.7.2003 a faktúra č. 320472 zo dňa 13.8.2003, kedy snahou bolo jednoznačne vyvíjať ďalšiu obchodnú činnosť a získať tak prostriedky do spoločnosti.

Na všetky vyššie uvedené faktúry bol vykonaný zápočet dňa 5.8.2003. O zápočte zo dňa 4.8.2005, ktorý uvádza žalobca vo svojej žalobe, nemá žalovaný žiadnu vedomosť. Poukazuje

i na skutočnosť, že spoločnosť C., s.r.o. za spoločnosť A.B., s.r.o. preberala záväzky, a to práve v mesiaci júl 2003 tak, ako vyplýva zo Zmluvy o prevzatí záväzku č. 042003 zo dňa 15.7.2003 a Zmluvy o prevzatí záväzku č. 2/2003. Vzhľadom na túto, ako i všetky horeuvedené skutočnosti nie je teda možné absolútne konštatovať, že by žalovaný mal záujem akýmkoľvek spôsobom krátiť dlžníkov spoločnosti A.B., s.r.o. Práve naopak, preberaním záväzkov tejto spoločnosti mal jednoznačný záujem zabezpečiť finančné prostriedky do spoločnosti a uhradiť tak vzniknuté záväzky.

Odvolyvanie preto žalovaný považuje za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom domáhal určenia, že právne úkony úpadcu A.B., s.r.o., B. voči žalovanému, a to predaj zásob úpadcu uskutočnený dňa 3.8.2003, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 320472, splatná dňa 13.8.2003 na sumu 2 124 000,-- Sk, ďalej predaj zásob uskutočnený dňa 8.7.2003, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 2003400344, splatná dňa 18.7.2003 na sumu 363 552,-- Sk, ďalej predaj motorového vozidla Škoda Felícia FF 613, rok výroby X., číslo podvozku X., číslo motora X., uskutočnený dňa 16.7.2003, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 200310037, splatná dňa 21.7.2003 na sumu 114 000,-- Sk a ďalej predaj hnutelných vecí za kúpnu cenu 248 678,90,-- Sk, sú voči konkurzným veriteľom v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde B., č. k. 36 K 29/2003 právne neúčinné. Súčasne žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať všetko, o čo bol majetok úpadcu uvedenými úkonmi ukrátený, a to v prospech podstaty úpadcu A.B., s.r.o. a v prípade, ak to nie je možné, aby bol zaviazaný poskytnúť peňažnú náhradu vo výške 2 820 230,90,-- Sk.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov, vyhlásením konkurzu oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu. Právne úkony úpadcu týkajúce sa tohto majetku sú voči konkurzným veriteľom neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov, konkurzný veriteľ alebo správca sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa ods. 2 až 6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné. Toto právo má konkurzný veriteľ alebo správca aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený.

Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu v úmysle ukrátiť svojho konkurzného veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy (§ 15 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní).

Podľa § 15 ods. 3 Zákona o konkurze a vyrovnaní odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol konkurzný veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu medzi dlžníkom a: a) osobou jemu blízkou; b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník, alebo osoba uvedená v písm. a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon; c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písm. a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom, alebo likvidátorom; d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písm. c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon; alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech tejto osoby; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť konkurzného veriteľa.

Podľa § 15 ods. 4 Zákona o konkurze a vyrovnaní odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol konkurzný veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou a: a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom; b) osobou blízkou osobe uvedenej v písm. a); c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písm. a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon; d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písm. a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom, alebo likvidátorom; e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písm. d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon; alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech tejto osoby; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť konkurzného veriteľa.

Odporovať je možné iba právnomu úkonu, ktorý dlžník vykonal pred vyhlásením konkurzu, ak ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky svojho konkurzného veriteľa. Odporovateľnosť je možné uplatniť len vtedy, ak je právny úkon platný. Odporovateľnosť sa týka len právnych účinkov právneho úkonu a nie jeho platnosti. Dôsledkom odporovateľnosti je len neúčinnosť právnych úkonov, nie ich platnosť. Právny úkon, ktorému veriteľ úspešne odporoval ostáva naďalej platný a je neúčinný podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní len voči konkurzným veriteľom; voči ostatným veriteľom je právny úkon platný a účinný. Ak sa dosiahne odporovateľnosť podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní, do konkurznej podstaty sa vráti všetko, o čo sa majetok dlžníka ukrátil.

Jednou z možností, ako sa veritelia alebo správca môžu dôsledkom nepoctivého konania dlžníka brániť, je inštitút odporovateľnosti právnych úkonov. Odporovateľnosť právnych úkonov spočíva v tom, že dlžníkove právne úkony, pokiaľ ukracujú uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, môžu byť veriteľom alebo správcom napadnuté tzv. odporom smerujúcim k tomu, aby boli súdom prehlásené vo vzťahu k veriteľovi za neúčinné, to znamená, že majetok, ktorého sa tieto dlžníkove úkony týkajú, môže slúžiť k uspokojeniu veriteľovej pohľadávky, pretože na úspešne odporované dlžníkove úkony sa vo vzťahu k veriteľovi pozerá, akoby sa neboli stali. Podľa citovaných ustanovení Zákona o konkurze a vyrovnaní je možné odporovať všetkým právnym úkonom, ktoré dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, musel byť tento úmysel druhej strane známy. V týchto prípadoch musí byť úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a vedomosť druhej strany o tomto úmysle veriteľa dokázané. Pokiaľ dlžníkom alebo treťou osobou je osoba právnická, bude dôkaz dlžníkovho úmyslu ukrátiť veriteľa a dôkaz vedomosti tretej osoby o tejto skutočnosti smerovať voči ich štatutárnemu orgánu. Odporovateľným právnym úkonom môže byť nielen scudzovací právny úkon, ale akýkoľvek, ktorým sa zhoršuje veriteľova vyhliadka na uspokojenie jeho pohľadávky. Odporovaný môže byť i úkon, predaj majetku (zásob, motorového vozidla, hnutelných vecí), ak ním došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky, a to podľa ods. 3 až 4 § 15 Zákona o konkurze a vyrovnaní aj vtedy, ak tu nebol úmysel ukrátiť konkurzného veriteľa za predpokladu, že medzi dlžníkom je personálne a kapitálové prepojenie spôsobom uvedeným v týchto odsekoch. Pre úspešnú odporovateľnosť podľa § 15 ods. 3 a 4 Zákona o konkurze a vyrovnaní stačí preukázať ukrátenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky ako objektívnu skutočnosť, včasnosť uplatnenia nároku a prepojenie dlžníka a druhej zmluvnej strany niektorým z týchto spôsobov: druhý účastník právneho vzťahu je osobou, ktorá je blízkou dlžníkovi, druhý

účastník právneho vzťahu je právnická osoba, ktorej dlžník alebo osoba blízka dlžníkovi má majetkovú účasť aspoň 10%, druhý účastník právneho vzťahu je právnická osoba, v ktorej je dlžník alebo osoba jemu blízka štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, b) druhý účastník právneho vzťahu je taká právnická osoba, v ktorej má majetkovú účasť aspoň 34% iná právnická osoba, ktorej štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom je dlžník alebo osoby jemu blízke.

V danom prípade súd žalobu zamietol, a to z toho dôvodu, že zistil, že všetky odporované právne úkony boli úpadcom vykonané po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, že ak úpadca neprijal za ne adekvátnu odplatu zodpovedajúcu hodnote predávaného majetku, tak potom ide o právne úkony, ktoré sú vykonané v rozpore s ust. § 4b ods. 1 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, čo ďalej znamená, že ide o neplatné právne úkony, ktoré nie je možné napadnúť odporovateľnosťou. Tento záver súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z dokazovania nevyplývalo, kedy boli právne úkony (predaj zásob, predaj motorového vozidla) vykonané, preto je predčasná konštatácia súdom prvého stupňa, že tieto právne úkony boli úpadcom vykonané po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Z uznesenia krajského súdu vyplýva, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný dňa 18.7.2003, pričom predaj hnutelných vecí za kúpnu cenu 248 678,90,- Sk bol realizovaný na základe kúpnej zmluvy dňa 13.7.2003, t.j. pred začatím konkurzu. Pre posúdenie otázky, či právny úkon bol urobený pred začatím konkurzu, nie je rozhodujúce kedy nastala splatnosť faktúry, ale dôležité je, kedy bol urobený samotný právny úkon (napr. kúpna zmluva, na základe ktorej došlo k predaju zásob, hnutelných vecí). Sám žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 29.1.2008 uviedol, že nie je pravdou, že by konateľ spoločnosti čiastočne alebo akýmkoľvek spôsobom disponoval s majetkom po vyhlásení konkurzu a že dispozíciu s majetkom pred vyhlásením konkurzu neobmedzuje žiadne zákonné ustanovenie. Žalobca na pojednávaní dňa 22.10.2007 navrhol v konaní vypočítať konateľa úpadcu. Súd prvého stupňa tento dôkaz nevykonal a ani z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, prečo tento dôkaz súdom nebol vykonaný.

Súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že žalobca okrem žaloby o určenie odporovateľnosti predmetných právnych úkonov podal na Okresnom súde v Senici aj žalobu o určenie neplatnosti týchto právnych úkonov. Z obsahu spisu nevyplýva, že takáto žaloba o určenie neplatnosti právnych úkonov bola na Okresnom súde v Senici podaná. Žalobca

v odvolaní naopak uviedol, že takúto žalobu nepodal a podal žalobu o neplatnosť právneho úkonu, a to zápočtu, uskutočneného medzi úpadcom a žalovaným. Navyiac, nestačí ani podanie žaloby o neplatnosť právneho úkonu, rozhodujúce je, či sa účastník konania tejto neplatnosti dovolal, teda či bolo rozhodnuté o platnosti, resp. neplatnosti konkrétneho právneho úkonu.

Keďže súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal riadne navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, doteraz zistený skutkový stav neobstojí a jeho rozhodnutie je predčasné, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v súlade s ust. § 221 ods. 2 .O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom konaní bude povinnosťou súdu v naznačenom smere vykonať riadne navrhnuté dôkazy, vypočúť konateľa úpadcu, tieto dôkazy vyhodnotiť a zaoberať sa predpokladmi vyslovenia neúčinnosti právnych úkonov v zmysle ust. § 15 Zákona o konkurze a vyrovnaní a či vzniklo právo žalobcovi na vrátenie sumy 2 820 230,90,-- Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júna 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová